

ΕΤΟΣ 58ον

12 Δεκεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3002)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, γιά νά μετέχει ό ἄνθρωπος στό μυστήριο τῆς ὄντως ζωῆς, μᾶς παρουσιάζει ἡ σημερινή εὐαγγελική παραβολὴ τοῦ μεγάλου δείπνου. Ό ἄνθρωπος καλεῖται νά καθίσει στό τραπέζῃ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιά νά κοινωνήσει ζωή ἀπό τή ζωή Του, γιά νά μεταγγίσει στό σῶμα τοῦ κόσμου τό αἷμα τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Σέ αὐτό τό δεῖπνο τῆς θείας Εὐχαριστίας ὁ Θεός πατέρας καλεῖ τά παιδιά του, νά νιώσουν καί νά βιώσουν τή ζωντανή παρουσία Του. Αύτό ἐπιτυγχάνεται μέσα στή θεία λατρεία καί κατεξοχήν στή θεία Λειτουργία.

Πόσο διδακτικά ἐπισημαίνει ό ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος αὐτή τήν ἀλήθεια, ὅταν γράφει: «Ἔναι ἀνάγκη νά μάθουμε τό θαῦμα τῶν Μυστηρίων, δηλαδή τή θεία Εὐχαριστία, τί ἀκριβῶς εἶναι, καί γιατί μᾶς δόθηκε καί τί ὠφελούμαστε ἀπό αὐτό: "Ἐνα σῶμα γινόμαστε καί μέλη ἐκ τῆς σαρκὸς Αὐτοῦ καί ἐκ τῶν ὄστεων Αὐτοῦ (...). Ό Κύριος σ' αὐτό τό δεῖπνο τῆς εὐχαριστίας ἀναμειγνύει τόν ἔαυτό Του μέ τόν καθένα ἀπό ἐμας καί μᾶς προσφέρει τό Σῶμα Του καί γινόμαστε σύσσωμοι μέ Αὐτόν καί μᾶς κάνει ναό τῆς θεότητάς Του. " As ἀναμειχθοῦμε μέ τή σάρκα τοῦ Χριστοῦ, γιατί μέ αὐτή τήν τροφή πού μᾶς χάρισε θέλει νά δειξει πόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε». Έδω συμπυκνώνεται καί πραγματώνεται τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας. Τό μυστήριο πού διαχέει τό θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, μιᾶς ἀγάπης πού θυσιάζεται καί προσφέρεται διαφρκῶς, γιά νά ἀγιασθεῖ, νά ζήσει καί, τελικά, νά σωθεῖ ό ἄνθρωπος.

«Καί ἥρξαντο ἀπό μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες»

Ο λόγος τῆς παραβολῆς εἶναι πράγματι προφητικός καί ἀποκαλυπτικός, γιατί στό δεῖπνο τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀντικατοπτρίζεται ἡ στάση τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς. Οι προσκεκλημένοι, ἐνῶ ἀρχικά δέχονται, στή συνέχεια ἀποποιοῦνται τήν πρόσκλησην δίνοντας διάφορες δικαιολογίες γιά τήν ἄρνησή τους. Ἐνδεχομένως, ύποκύπτουν στόν πειρασμό, γιά νά καλύψουν προσχηματικά τή φοβερή τους ἀδιαφορία. Ἀπορροφημένοι μέσα στήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. χβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι δύναμενοι εἰπεῖν

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἡδη ἔτοιμα ἔστι πάντα. Καὶ ἦρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρατεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἵδειν αὐτὸν· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρηγγείλειν. Καὶ ἔτερος εἶπε· Ζεύγη βιών ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρηγγείλειν. Καὶ ἔτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὁργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ὁύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπτήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλούς εἰσάγαγε ὥδε. Καὶ εἶπεν δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἔκεινων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοί γάρ εἰσι κλητοί, ὄλιγοι δὲ ἐκλεκτοί.

τύρβη τοῦ κόσμου καί τί δίνη τῆς καθημερινότητάς τους, ἐπικαλοῦνται πάντοτε τίς ἔδιες δικαιοιογίες. Ἰσως οἱ μορφές καὶ οἱ ἀφορμές νά είναι διαφορετικές, ἀλλήλα οἱ βαθύτερες αιτίες ἔδιες: «Ἄγρον ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἵδειν αὐτόν... ζεύγη βιών ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά...». Οἱ ἀτέλειωτες βιοτικές μέριμνες, ἡ ἀγωνία τῆς ἐργασίας, ἡ ἔξασφάλιση τῶν ὑπερικῶν ἀγαθῶν γίνονται κάποτε ἐμπόδια στήν πρόσκληση τῆς σωτηρίας.

Καί αὐτό, γιατί συνήθως ὅλα αὐτά συνδέονται μ' ἓνα χαρακτηριστικό γνώρισμα καὶ συναίσθημα, τό ἄγχος. Κάθε φορά πού τό ἄγχος ποιλιορκεῖ τόν ἄνθρωπο, ὁ χῶρος τῆς καρδιᾶς του καὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς του στενεύουν ἐπικίνδυνα καὶ τότε τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ ἀπωθεῖται στό περιθώριο. Ὄταν ὁ ἄνθρωπος τυλιχθεῖ μέσα στό δίκτυο τοῦ ἄγκους, ζεῖ σέ μιά ἀφόρητη πίεση καὶ ἔνταση, γι' αὐτό καὶ νιώθει νά πνίγεται. Νά, γιατί τά προβλήματα καὶ οι δυσκολίες μεγεθύνονται, οἱ ἀνασφάλειες καὶ οἱ φοβίες ποιλιαπλασιάζονται καὶ, τρέχοντας ὁ ἄνθρωπος πλακανιασμένος νά προλάβει τή ζωή, παραβλήπει καὶ προσπερνά τόν Θεό. Ὡστόσο, δέν πρέπει νά ξεχνάμε ὅτι πίσω ἀπό ὅλα αὐτά βρίσκεται ἡ ἐπιθυμία τοῦ κόσμου. Αὔτη ἡ ἐπιθυμία χαράσσει μιά διαχωριστική γραμμή ἀνάμεσα στόν Θεό καὶ τόν κόσμο καὶ ὑψώνει ἔνα ἀδιαπέραστο τεῖχος πού δέν μᾶς ἀφήνει νά δοῦμε τήν ἀλήθειά Του καὶ νά ἀκούσουμε τή φωνή Του. «Γυναῖκα ἔγημα», κάποιες ἀλήθειες φορές ἡ ἔξαρτησή μας ἀπό διάφορες ἀνθρώπινες σχέσεις δυσχεραίνει τήν ἀνταπόκρισή μας στό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ.

Ἐδῶ δέν πρόκειται μόνο γιά τά αιτονότα οἰκογενειακά βάρο, ἀλλήλα καὶ γιά τίς προσωπικές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, πού σήμερα μᾶς ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερα.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὸν ἔξην παραβολὴν, «Κάποιος ἔθελε νὰ παραθέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δοῦλον του κατὰ τὸν ὥραν τοῦ δείπνου νὰ πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, “Ἐλάτε, διότι ὅλα εἴναι πιά ἔτοιμα”. Ἀλλ’ ἄρχισαν διά μιᾶς ὅλοι νὰ δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, “Ἄγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸ ίδω· σέ παρακαλῶ, θεώροςέ με δικαιολογημένον”. Ἀλλος εἶπε, “Ἄγόρασα πέντε ζευγάρια βώδια καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώροςέ με δικαιολογημένον”. Ἀλλος εἶπε, “Ἐνυμφεύθηκα γυναικα καὶ γι’ αὐτὸ δέν μπορῶ νὰ ἔλθω”. Καὶ ἦλθε ὁ δοῦλος καὶ τὰ εἶπε αὐτά εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δοῦλον του, “Ἐβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἀδῶ τοὺς πιωχούς καὶ ἀναπάρους καὶ χωλούς καὶ τυφλούς”. Καὶ εἶπε ὁ δοῦλος, “Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διέταξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος”. Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δοῦλον, “Ἐβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ μποῦν, διά νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θά γευθῇ τὸ δεῖπνον μου”. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀμιλιβίζατου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ρα. Σχέσεις πού, κάποτε, δέν ἔχουν εἰλικρίνεια καὶ ἡθική. Σχέσεις πού δέν στηρίζονται στὴν ἀγάπη, ἀλλήλᾳ στὴν ἐκμετάλλευση, καὶ ὀδηγοῦν σὲ ἀδιέξοδα πάθη, νεκρώνοντας κάθε ἐνδιαφέρον γιά τὸν Θεό. Γιατί κάθε ἐπικοινωνία, σχέση, καὶ σύνδεσμός μας μὲ τοὺς ἄλλους πρέπει νὰ ἔχει ὅρια. Ὁρια ἀπαραβίαστα, πού ἔχασφαλίζουν τὴν ἀνεξαρτησία μας καὶ τὴν ἐσωτερική μας ἐλευθερία καὶ ἀφήνουν μέσα μας χῶρο καὶ χρόνο γιά τὴν σχέση μας μὲ τὸν ἑαυτό μας καὶ τὸν Θεό.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, τὸ ἵδιο κάλεσμα τοῦ Θεοῦ νὰ ζήσουμε τὴν παρουσία Του στὸ μυστήριο τῆς ὄντως ζωῆς μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ Ἐκκλησία ἐνόψει τῶν Χριστουγέννων. Γι’ αὐτό, ἃς μή xανόμαστε στὴν ὄμικρὴν τῶν προφάσεων τοῦ κόσμου, γιά νὰ μποροῦμε νὰ ἀκοῦμε τὴν φωνὴν τῆς κλήσης τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. N. K.

12 Δεκεμβρίου 2010: KYPIAKH IA' LOYKA (ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ)

Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348).

Ίωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333).

Ἡχος: δ' – Εωθινόν: Ζ' – Ἀπόστ.: Ἐφεο. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιο' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΙΑΚΗ: 19 Δεκεμβρίου, Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ia' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αύτές τις ήμέρες γίνεται ό ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ των Ἔνοριακῶν Φιλοπιώχων Ταμείων. Μέ τόν ὄβολό μας ἡ Ἑκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν φιλανθρωπική καὶ κοινωνική ἀποστολή της.

Ἐνιοχύσατε τὸν προσπάθειά της. "Οταν τὰ συνεργεία τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καὶ τὴ δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τὰ μέ προθυμίᾳ. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρός Αὐτὸν εἶναι ἡ προσφορά μας, για ἐκείνους πού ὁ Ἰδιος ὄνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΓΙΑ ΤΟ 2011: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ, ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καὶ φέτος:

1. Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2011 καὶ τὴν κανονική ὁργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἑκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στὸν κορυφαῖο λογοτέχνη Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη.
2. 'Ο **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2011** περιέχει τὸ ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καὶ μηνύματα γιά τὴν ἑορτή κάθε ἡμέρας. Κοσμεῖται μὲ εἰκόνα τῆς Ὅπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Γοργοϋπηρκόου.
3. Τὸ **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (δευτέρῳ, σχῆμα 14X21), πέραν ἀπό τὸ ἑορτολόγιο καὶ τὸ καθημερινό μήνυμα, περιέχει τὴ δυνατότητα καταγραφῆς καὶ προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερήσιων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.
4. 'Η **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τοέπτης, σχ. 8,5X14) περιέχει συνοπτικό καὶ ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2011. Εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία μας.

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

† Ἐπισκόπου Χριστοδούλου (Μουστάκα), Μητροπολίτου πρ. Αύλωνος

Σχῆμα 11X17, σελ. 120.

Ο ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὡς διαπρύσιος κέρυκας τῆς μετανοίας, δίδει ἀπαντήσεις σέ ἑρωτήματα σχετικά μὲ τὴ φύση καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ μυστηρίου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κύριγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὅδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπεριγοῦ, στὸν ὃποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίκοπος καὶ θά ὅμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κύριγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στὸν ὄρμωνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καὶ ὅμιλει ἐνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖς φύλλοι ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἵερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

‘Η **«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ δόλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr**